

Graag wil ik mijn zorg en afschuw meedelen over dit wetsvoorstel. Niet alleen vanwege de juridische vaagheid van de formulering, die lijkt afgekeken van zoveel dictaturen waarin zulk soort wetten wordt gebruikt om tegenstanders van politieke machthebbers onschadelijk te maken en kritische stemmen te censureren. Maar meer nog vanwege het veelzeggende gebruik van het woord terrorisme. Het woord terrorist in politieke context is een middel om aan te duiden wie de barbaren zijn buiten de poort. Het werkt om een bepaald soort geweld, en het soort mensen die er in de Westelijke verbeelding mee geassocieerd worden, in extremis te veroordelen, en daarmee ook elke maatregel om zulk geweld, echt of ingebeeld, te vergoelijken. Terreur, of het zaaien van angst, is een vorm van geweld die soms wordt gebruikt door groeperingen die weinig macht tot hun beschikking hebben; echter, geweld uitgeoefend door hegemonische grootmachten zoals de VS en Europa, in de regel op exponentieel grotere schaal, wordt niet als terreur aangemerkt. Het woord terrorisme, en het gebruik ervan in dit wetsvoorstel, benadrukt en bevestigt dat de angst voor (mogelijk geweld van) buitenstaanders in onze samenleving zwaarder weegt dan mensenlevens in het globale Zuiden.